

ШУМЕНСКИ ГЛАСЪ

698

2 ноември 1935 г.

Шуменъ.

год. X.

Броятъ 1 лв.

Телефонъ на редактора 119.

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ за ИНФОРМАЦИЯ, СТОПАНСТВО и ПОЛИТИКА. — Редакторъ: Д-ръ Стойко Поповъ.
Публикация: 2 лева квадратенъ сантиметъръ. — Приставски 1 левъ на дума. — Абонаментъ: 80 лева годишно.
ЗДАНИЕ и СОБСТВЕНОСТЪ на КНИГОИЗДАТЕЛСТВО „СПАСЪ ПОПОВЪ“. — Телефонъ 164.

Вие кои сте?

Ето, като гледаме, какъ въ
та родна земя всѣки е
въ да хули другитѣ и да
лови по тѣхенъ адресъ;
виждаме, какъ нѣкои, дос-
али, богатство, власт и вли-
сж се самозабравили и
начитатъ никого; като на-
даваме, какъ мнозина, прос-
образовани, въ своята
да, умраза и озлобление
нат до тамъ, че сж готови
свѣдѣтъ очитѣ на своя дей-
теленъ или въображаемъ
иятелъ — като гледаме и
одаваме всичко това, отъ
тѣ ни неволно се из-
ва въпросътъ: „Вие кои
кои сте вие, които ху-
злословите и се самоза-
те? Вие, които въ своята
да, умраза и озлобление
те очитѣ на своитѣ брѣтя
граждани?
сте ли вие деца на бъл-
бащи и майки, които,
петаѣковното тежко роб-
сж ви родили въ тази
не за да се преследвате
исизтрѣбвате, а да си по-
е ржка и съ общи уси-
да градите настоящето и
ещето на своя народъ?
сте ли вие синове и дѣ-
и на дребни занаятчи по-
ве и села, или на изца-
срачи и копачи по поле-
планини, които още но-
царвули на краката си и
трѣгватъ на пѣтъ безъ
лукъ и соль въ тор-
итѣ си?
сте ли вие потомци
нази беззащитна и без-
щна рая, която петсто
години бѣ измъчвана, га-
и потискана отъ турци и
и която щѣше да из-
като народъ, ако не бѣ-
българскиятъ езикъ, бъл-
кото четмо и писмо и бъл-
китѣ войводи, бунтовници,
дители?
монете си всичко това и
ете по-внимателни, по-от-
чиви и по-справедливи
въ своитѣ сънародници и
раждани, съ които, по една
друга причина, не сте въ
ри отношения! И бждете
мни дори и тогава, кога-

то блѣсъкътъ на богатството,
славата и властѣта би могълъ
да замѣгли погледа ви!
Кои сте вие? Кси
сме ние всички: и учи-
тельтъ, и свещеникътъ, и сж-
дията, и офицерътъ, и адвока-
тътъ, и най-дребниятъ или най-
едриятъ чиновникъ, и селяни-
нътъ, и гражданинътъ, и фаб-
рикантътъ, и банкеринътъ? Не
сме ли всички издѣнки отъ ед-
но и сжщо дърво, на което
коренитѣ сж дълбоко внедре-
ни въ българската история; въ
българския битъ, въ българ-
скитѣ нрави и обичаи?
После, какъвъ е нашиятъ
брой? — Шѣпа народъ, който
населява частъ отъ земната
кора, кждето се кръстосватъ
пѣтищата за два материка; на-
редъ, който е ималъ бурна
история и винаги е изложенъ
на вълнитѣ на свѣтовнитѣ съ-
бития, които раздвигватъ
народитѣ.
Ние сме малкъ народъ,
нашата родна земя заема едно
важно мѣсто въ свѣта — и пѣр-
вата повеля, която историята
и законътъ за самосъхранени-
ето ни налагатъ, е: да се па-
зимъ и крепимъ взаимно, а не
да си вадимъ очитѣ и да се
самоизтрѣбваме!
Пѣтътъ на хулителствата,
злословията, враждитѣ и пре-
ледванията е пѣтъ на провала.
Който върви по тоя пѣтъ не
е никакъвъ родолюбецъ, ма-
каръ да лѣга и да става съ
възвращения, че билъ патриотъ и
храбрецъ. Ако днесъ биха ста-
нали отъ гроба Отецъ Паисий
Хиландарски, Раковски, Лев-
ски, Ботевъ и биха заработили
въ нашата земя — хулителства-
та, злословията, враждитѣ и
преследванията и тѣхъ не би-
ха псцадили.
Затова, като се знаемъ кои
сме и какви сме, нека не се
самогабравяме и нека обик-
немъ доброто, правдата и чо-
вѣчността въ българския жи-
вотъ! Нека се преклонимъ предъ
онѣзи, които иматъ духъ, даръ
би и сръчностъ, и нека имъ се
довѣримъ! Въ България не сж
всички лоши — има и добри, и
даровити, и самоотвержени, и
благородни хора. Нека не от-
ричаме тѣхното превъзходство
и нека оставимъ тѣ да ни во-
дятъ и да ржководятъ сждби-
нитѣ на народъ и държава.
Да си подадемъ ржка!
Стига хули, вражди, умрази,
преследвания и самоизтрѣб-
ления!

Деньтъ на родната ни книга.

— Тамъ въ дѣнь горитѣ Атонски
високи
— Който много бдениа, утрени
пропусна,
— Но пачето перо нивга не
изпу на
— Тѣй мѣлвеше той въ килията
скритъ:
— На Ви мойта книга, тя е Вамъ
завѣтъ,
— Нека се преписва и множи
безчетъ,
— И кога ти думатъ българино
бѣсно,
— Ти да се гордѣшъ съ това
име честно,
— Че и ний сме дали нѣщо на
свѣтътъ
— И на вси славяни, книги да
четатъ
— — — — —
Ив. Вазовъ.

День на родната ни книга и
культура, — день на народнитѣ
ни будители въ свободна Бъл-
гария — плодъ отъ пѣрвото
семе, посято отъ сная плеяда
народни будители, които въ
тъмното ни минало, начело съ
Отецъ Паисия въ Св. Атонъ,
събудиха въ народа ни наци-
оналното съзнание —

епохата на възраждането на
цѣлокупното ни племе, ведно
съ земитѣ, сега подъ чужда
власт, гдето факела, запаленъ
отъ будителитѣ въодушевява
и днесъ борцитѣ въ поробе-
нитѣ ни родни кѣтове.
Историята на великана Па-
исий запази редъ години:
Родъ, честъ и езикъ.
*
День на мрака и насилието
въ поробенитѣ ни страни, —
тамъ, кждето нѣма родна кни-
га, тамъ гдето — всичко родно
наше се гони и тирана вилнѣе.
Нека деньтъ на българска-
та книга ни пренесе въ мина-
лото и да черпимъ поука отъ
самоотвержението на Паисий,
който предъ ламба жумяща
пишеше нѣщо:
**Историята на българ-
ския народъ.**
Нека този день да бжде про-
тестъ срещу поробителитѣ на
нашето племе, гдѣто нѣма
родна книга; и да търсимъ
нови пѣтища, за да наложимъ
родната книга и въ сжпитѣ
намъ поробени по крайнини.
Отцу Паисию поклонъ предъ
свѣтлата му паметъ!
Драгомиръ Пачевъ
(Бившъ гл. редакт. и стоп. на
в. „Националенъ Подемъ“.)

Военнитѣ приготовления на англичанитѣ въ Египетъ

Каиро 30. Въ правителств-
нитѣ срѣди се развива треска-
ва дейность за засилване от-
браната на страната.
Британски пареходи, идя-
щи отъ Индия, стовари-
ха 2500 войници въ Суецъ, 500
въ Портъ-Саидъ и 500 въ
Александрия. По голѣмата
частъ отъ войскитѣ сж на
станени въ бараки.
Други пареходи стовари-
ха голѣмъ брой военни и
санитарни материали.
Една частъ отъ войскитѣ ще
бжде изпратена на западната
граница (къмъ италиянската
колония Либия), а другата ще
остане въ Александрия.
По искането на министра на
войната, заповѣдано е попра-
вянето на пѣтя презъ западнитѣ
области, свързващъ населе-
нитѣ пунктове Циу съ Макра-
матру и другитѣ оазиси.
Полагатъ се сжщо грижи
за осигуряването на защи-
тата на тритѣ шосета въ
Източень Суданъ.
Въ вътрешността на стра-
ната се упражнява строгъ кон-

тролъ върху чужденцитѣ.
Отъ друга страна, държавни-
ятъ секретаръ на вътрешнитѣ
работи, директорътъ на поли-
цията и началникътъ на обще-
ствената безопасностъ имаха
конференция, на която раз-
гледаха *мѣржитѣ, необходими*
да се взематъ за осигуряване
тъ всяка евентуалностъ.

Държавна филхармония създаване на земедел- ски задруги

София 31. Министерскиятъ
съветъ заседава снощи до 20
часа.
Тей е приелъ наредба-законъ
за учредяване на държавна фил-
хармония при *националната опера*,
съ цель да се съдействува за по-
вдигането на *музикантната кул-
тура*.
Приелъ е и наредба-законъ
за създаване въ всѣко на-
селено мѣсто земеделски
стопански задруги, въ кои-
то ще се обединяватъ всич-
ки жители, прехраняващи се
отъ земедѣлието.
Рекламитѣ публикувани въ
в. „ШУМЕНСКИ ГЛАСЪ“
— постигатъ цельта си.

ДАВА се подъ наемъ самостоятелно КЖЩА
отъ ТРИ стаи, вестебюлъ, кухня и маза
съ електрическа и водна инсталация.
Споразумение **Борисъ Колевъ**
столярска работилница.
2—3

ГАРНИЗОННО ОФИЦЕРСКО СЪБРАНИЕ — гр. Шуменъ.

Обявление № 54.

Съобщава се на интересующитѣ се, че на 7 ноември
Т. г. отъ 10 часа въ канцеларията на Офицерското събра-
ние ще се произведе спазаряване по **доброволно съг-**
ласие за отдаване **подъ наемъ бюфета на сжщото.**
Приблизителенъ **месеченъ наемъ — 1200 лева.** Залогъ
за право участие — 1300 лева.
Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки день въ
канцеларията на Събранието.
Всички разности, като публикация, гербъ и пр. сж за
сметка на наемателя.
гр. Шуменъ, 31. октомври 1935 год.
Отъ Събранието.

Българ. работничество предъ новъ животъ.

Едва ли нѣкога въ днитѣ на
блиското минало, изпѣстрено
съ кървавитѣ багри на парти-
занщината и потопено въ по-
роя отъ съзли на бедни май-
ки и деца, българското работ-
ничество е помислювало, че
е близкъ деньтъ на жадува-
ното спасение и омиротворе-
ние, което, макаръ и още въ
своето начално развитие, сега
се вижда на лице. То — работ-
ническото, е толкова изнена-
дано, колкото и зарадвано, за-
щото не може единъ добъръ
гражданинъ и прилеженъ ба-
ща да не прецени и да не схване
правилно добритѣ страни на
едно обществено начинание,
което, макаръ и не тутакси, би
донесло нему и на бедното му
семеиство максимумъ добрини.
А това жадувано и дългоочак-
вано спасение — сега вече
никой не може да отрече — то-
ва — ще се постигне само
чрезъ едната единна органи-
зация на българскитѣ работ-
ници, здравитѣ основи и пъл-
ния образъ на която бидоха
положени и оформени на 26,
27 и 28 м. м. на учредителния
конгресъ на Българския Ра-
ботнически Съюзъ въ София.

И наистина, не напразно
министра на народното стопан-
ство г. Ст. Мошановъ, въ про-
грамната си речъ се обрна
къмъ хилядитѣ делегати, пре-
пълнили грамадната зала на
градското казино, съ думитѣ:
„Драги български работници,
помнете, че деньтъ, въ който
вие сте се събрали тукъ, въ
тая зала, за да съберете клетка
по клетка грамадния органи-

змъ на единния Български
Националенъ Работн. Съюзъ
и да му вдѣхнете животъ, въ
близко бждеще ще бжде исто-
рическа дата!“

Така, проникнати отъ дъл-
боко съзнание и сплотени въ
своитѣ организации, български-
тъ работници ще работятъ отъ
днесъ нататкъ съ жаръ
устремъ не само тамъ, кждетъ
житийскиятъ жребий имъ е о-
редилъ, но и тамъ, кждето тѣмъ
въ миналото се отрича сж
годността и способността —
въ българската общественостъ
Я. Я.

Въ града ни отъ два дн,
гостува Кооперативния Наро-
денъ театръ отъ София сж
директоръ режисьоръ — Георгъ
Костовъ и режисьоръ Ст. Не-
колаевъ.

Въ състава на театъра вли-
затъ познатитѣ ни артисти
Анета Николова, Ел. Костовъ,
Стела Николаева, Анка Гео-
гиева, Веска Рачева, Господинъ
Топаловъ, Ангелъ Тодоровъ,
Ст. Кортенски, Василь Дим-
тровъ, Мишо Георгиевъ, К.
Хершковичъ, Ст. Великовъ
и др.

Довечера театрътъ ще
даде въ читал. „Арх. Михе-
иль“ — „Живия трупъ“, а утре
недѣля вечерта — „Новиятъ
харемъ“.

ПЕЧАТНИЦА — КНИЖАРИЦА — КНИГОВЕЗНИЦА
„СПАСЪ ПОПОВЪ“ — ШУМЕНЪ
О МОДЕРНО ИНСТАЛИРАНА
ПРИЕМА ПОРЪЧКИ
УНИКОНКРЕТНИ О ИСКАТЕ ОФСЕРЪ
Тел. адресъ Сп. Поповъ-Шуменъ. Тел. 164

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТЪ

то равнище. Ето, предъ насъ
далечъ на хоризонта, се стелъ
ще Дунавската равнина, зап-
денъ и източень Балканъ, гр-
дове и села, приютени въ сво-
тъ вѣковни гнѣзда!

Останалъ въ захласъ и очу-
ване отъ всичко видено, казахъ
си: правъ е билъ родоначал-
ника на българския туризъмъ —
Ал. Константиновъ, като е ка-
залъ: „Българю, природата
тоя художникъ най-великъ,
е дарила съ най-чудни и хуб-
ви красоти!“

Българино, старъ или младъ,
обикни отъ душа и съ рдъ
тия български красоти, изучъ
ги, посети ги, за да ти бждъ
по-мила и любима България!
Н. В.
(старъ туристъ)

Край

Печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“
Шуменъ, — 1935. — 82.

Пълнено тури- стическо желание.

Продължение отъ бр. 697.
трината предъ мене се из-
величествения домъ,
вечерта не можахъ да
и за който ловеща
засукановъ не намираше
да ми го описва. Дей-
телно, ловния домъ бѣ кра-
селъ съ разперени криле.
голъми угледни салона
до 4—5 съ двойна ширина
и други две сжщо та-
спретнати по-малки стаи съ
две легла и кухня. Отвънъ,
веранда, голѣма плоча,
като съ златни букви сж
писани имената на дарите-
ли, които сж допринесли за
граждането му. Хвала на
ти ловци, дали своята леп-
строжеа на тоя красивъ
сутринтъ, 5 часа, бѣхъ
на крака, готовъ да трѣг-

на за „Чумерна“ съ другаря
си К. Хр. и учителя пѣвецъ,
който ни придружи само до
известно мѣсто да ни насочи
къмъ „Чумерна“. Отъ 5 и пол-
часа сутринтъ близо до 11 ча-
са преди пладне ние двама се
движихме изъ тѣсни, мжчно
проходими пѣтеки, между ви-
соки и дебели букаци и пова-
лени отъ старостъ великани!
Животъ! Тукъ е голѣмото оте-
чество на тия дебели и високи
пакостници! Младежки осждител-
ни увлечения, които не би
трѣбвало да се проявяватъ! А
тукъ пѣкъ топориската на нѣ-
кой безмилостенъ злосторникъ —
опустошителъ, нанесла удари и
уничжожила много хубави и
здрави дървета. Жалко! Доко-
га ти, българино, ще бждешъ
злосторникъ и униожителъ
на това ни богатство! Недѣй,
недѣй безмилостно униожавъ-
ва гората, защото тя е, която
е единъ отъ най-хубавитѣ да-
рове на България! Ето пѣкъ и
тукъ между тия дебели и ви-
соки букаци се вижда и си-
нѣното наше небе, българското

и казва на туриста: ето въ тия
балкански усой и върхове се
добива здраве, затова съмъ по-
никналъ тукъ срѣдъ Балкана,
да давамъ благоухание, здраве
и сила, тѣй нужди за народа
на България. Ето тукъ пѣкъ
по-дебели букаци, по-стеблата
на които сж изрѣзани съ ножъ
инициали и имена, съ означи-
е произхода на всѣки па-
костникъ! Младежки осждител-
ни увлечения, които не би
трѣбвало да се проявяватъ! А
тукъ пѣкъ топориската на нѣ-
кой безмилостенъ злосторникъ —
опустошителъ, нанесла удари и
уничжожила много хубави и
здрави дървета. Жалко! Доко-
га ти, българино, ще бждешъ
злосторникъ и униожителъ
на това ни богатство! Недѣй,
недѣй безмилостно униожавъ-
ва гората, защото тя е, която
е единъ отъ най-хубавитѣ да-
рове на България! Ето пѣкъ и
тукъ между тия дебели и ви-
соки букаци се вижда и си-
нѣното наше небе, българското

небе. И то като че се рдва
на нашия излетъ, отъ крило
предъ очитѣ ни безкрайнитѣ,
неизмѣрими свои простран-
ства съ неопредѣлени размѣ-
ри, за да ги видимъ и да имъ
се очуваме! А слънцето, тоя
природенъ и вълшебенъ лѣ-
каръ, който лѣкува безъ опре-
дѣлене диагнозата на болестъ-
та и който дава животъ на
цѣлата вселенна, ни изпраща
своя даръ — топлината и
свѣтлината, импулсираше ни
и ни придружи чакъ до желано-
то мѣсто — „Чумерна“!

Ето ни, най-сетне, следъ 6
часово безспирно пѣтуване,
предъ самата хижа „Чумерна“,
построена преди нѣколко го-
дини въ подножието на върха
„Чумерна“. Здание масивно,
съ две стаи за пренощуване,
удобни, но замърсени, непо-
чистени. Защо? Туристо, не за-
бравяй дълга си! Кога напу-
щашъ хижата, почисти я и из-
хвърли сметътъ!
Горди и доволни, че сме ве-

че на върха на своето жела-
ние, предадохме се на малка
почивка и закуска за възобно-
вяване на силитѣ си.

При трѣгването си за самия
върхъ чухме: „Ехо!“ и като ла-
лугеръ между дърветата се
показа другаря Ал. С., който
напустналъ ловцитѣ, защото
не е ловець, и трѣгналъ да ни
търси, та и той да дойде на
върха. Отпочина и той. Тръгъ-
нахме, пѣйки „Балкани, ди-
гайте се!“. И следъ извървява-
не на едно пространство отъ
около 3 км., ние бѣхме на
върха „Чумерна“! Слева и хва-
ла на постижението ни! Тоя
день върха не бѣ начумеренъ,
напротивъ, посрещна ни за-
смѣнъ, свѣтълъ и чистъ отъ
мѣгли и облаци. Макаръ че
хладния вѣтъръ ни пронизва-
ше, пакъ останаме доста вре-
ме да се любуваме на краси-
витѣ гледки, които се очерта-
ваха предъ насъ отъ тоя бал-
кански връхъ съ около 1600
метра височина надъ морско-

НАШИ БЕЛЕНКИ

Техника, дух и световна криза.

Въ в. „Техническа трубуна“ (бр. 223 от 12. X. т. г.) срѣщаме резюме отъ реферата на югославиянския инженеръ Сабо Иеличъ, държанъ въ Бѣлградъ на 25. III т. г. предъ националния комитетъ на югославиянските инженери и архитекти. Темата на реферата е била: „Кой е виновенъ за световната криза? Техниката ли?“

Дължни сме да признаемъ, че мислитъ, изказани отъ този инженеръ сж колкото оригинални, толкова и ясни.

Неговата основна мисълъ е, че не техниката, или по-специално енергията на природата, сж която си служи техниката, е източникъ на световната криза, а неравномерното разпределение на земните блага и богатства и съвѣдоочаването имъ въ ржцетъ на едно малцинство, което живѣе въ разкошъ и разгуленъ животъ, докато мнозинството изнемогва и тъне въ материална и духовна мизерия.

Техниката може да ни доведе, казва той, до културно съвършенство и па ни спаси отъ пропастъ — техниката, която е съвършенъ превръщателъ на слънчевата енергия и неинъ употребителъ за нуждитъ на живота, която едновременно е и единственъ творецъ на истинската култура. Само че тази техника трѣбва да се проучи, да се разбере и да се използва правилно за въ полза на човѣчеството. Трѣбва да се схване нейния разумъ и етиченъ смисълъ сж край на целъ: хуманностъ и блага еднакво за силни и слаби.

Не се касае, казва той по-нататъкъ, до това, да се дойде чрезъ злоупотѣба на техниката до пари за задоволяване на лично честолюбие, а целъта е да се извлече изъ техниката нова култура и чрезъ нея човѣкътъ да бжде издигнатъ етично до стъпалото, което е било недостижимо за него въ по-ранните епохи. Съобразно сж това, целъта на живота и на труда не трѣбва да бждатъ паритъ и натрупването на разгушаваща културата индивидуално богатство за удовлетворение разкоша. Наопаки, трѣбва да се върнемъ къмъ скромността и простотата на живота, ако желяемъ да бждемъ доволни и щастливи като индивидуи, силни и здрави като народъ.

Разкошътъ е опропаствалъ народитъ и държавитъ въ всички исторически епохи, казва инженеръ Иеличъ, и сочи за примѣръ римлянитъ.

Да се върнемъ къмъ скромнъ животъ не значи да слѣземъ до нивото на живота у китайскитъ кули, казва Иеличъ. Наистина, днесъ е трудно, при безбройнитъ възможности и примамки за разкошъ, да бждемъ умѣрени. За последното е потребна твърдостъ и установеностъ на характера и морална сила. Това изкушение е последица отъ преклонното надценяване на материалното благосъстояние, което ни отдалечава отъ скромността и ни тласка къмъ прекаленитъ удобства, къмъ вредната и разрушителна летаргия. Кому днесъ идва на ума да си размѣри храната и облѣклото така, че да му остане нѣщо, за да си купи нѣкоя добра и полезна книга?

Социалнитъ противоречия, казва той по-нататъкъ, не би могли да изпъкнатъ въ днешната си острота, ако безумниятъ луксъ на имѣющитъ не предизвикваше оправдана завистъ и ядъ у сиромашкитъ слоеве на нашето общество.

И инженеръ Иеличъ заключава: „И въпреки това, никой не иска да прогледне, всѣки държи главата си зарита въ пѣсѣка и не вижда, че сж пари въ капиталистически духъ световната криза не може да бжде разрешена. Ако смѣемъ да теглимъ логично заключение отъ това трагично състояние на работитъ, ние ще ви-

Едни изремени инициативи.

Вчера Българ. народъ празнува великия денъ — денътъ на Народнитъ будители.

Съ възторгъ и благодарностъ си спомнхмъ всички за плеадата знайни и незнайни български чада, обекли себе си за благоденствието на народа, който ги е открил. Въ дълбокия мракъ на миналото, тукъ тамъ изъ нашата родина сж свѣтвали малки огнища, които първоначално като слаби, едва мжждукащи кандилца, по-после сж лумвали сж силенъ пламъкъ и сж осветявали цѣлата българска земя — отъ Истръ до Егея и отъ Понтъ Евксински до Адриатика. Пласка, Преславъ, Охридъ, светата Рилска обителъ, Хиландаръ, Зографъ, Котелъ, Търново — ето най-главнитъ огнища, отъ жддето сж се прѣскали свѣтлитъ лъчи на нашето духовно и политическо възмогване. Нали отъ Плиска първитъ български ханове сж своитъ орли-витязи бдяха надъ свещената земя на българското племе? Нали отъ тамъ тѣ, крачка по крачка, сж много жертви, разшириха нейнитъ граници? Нали пакъ тамъ великиятъ Борисъ I сж своя високо прозорливъ умъ и мждростъ приобщи българския народъ къмъ голмото семейство на християнскитъ народи? А Преславъ? Нали тамъ, подъ мждрото ръководство на най-учения за времето си монархъ Симеонъ, се пишехи и праведнаха книги на роденъ български езикъ? Тукъ сж се подвизавали ученицитъ на великитъ славянски първоучители Кирила и Методия — св. св. Климентъ, Наумъ, Ангеларий, а заедно сж тѣхъ — Черноризецъ Храбръ, Иванъ Екзархъ и много други. Тукъ е било срѣдището на българската книжнина презъ този действително златенъ вѣкъ на България! Охридъ! Тамъ св. Климентъ, пратенъ отъ Симеона, неуморно работи, просвѣщава и оставя следъ себе си плеада последователи, които работиха за просвѣтата на народа. Всички българии сж благоговѣние си спомнятъ за подвига на своитъ будители и отъ благодарностъ и за вѣченъ споменъ издигатъ имъ паметници въ жилищата, гдето сж се подвизавали. Котелъ е вече пантеонъ на заслужили роду си българии. Ами Преславъ? Тамъ, гдето сж работили такива вел. кани на българската мисълъ въ тогавишнитъ тѣжни времена; тамъ, гдето е било седалището на първата, най-напредъ Прелазко школа; Преславъ не заслужава ли да бжде сподобенъ сж единъ на нечичко на тия труженици за просвѣтата на българското племе? Ние само повдигаме въпроса. Нека преславци взематъ инициативата и върваме, че нѣма да има кжтъ въ българ. земя, който да не се отзове сж готовностъ за осъществяване на тая инициатива.

Да се издигне единъ величественъ паметникъ на Царъ Борисъ, Симеонъ и на всички тѣхни сподвижници, които отъ дивото езическо племе създадоха културенъ великъ народъ — учителъ на останалитъ славянски народи! И тогава Преславъ действително ще бжде Иерусалимъ на българ. народъ.

Д. Ч.

Всѣка СРЕДА и СЖБОТА
си купуватъ за прочитъ
в. „ШУМЕНСКИ ГЛАСЪ“.

Плати ли си абонамента?

димъ, че спасението лежи въ синтеза на ума и техниката — по този пътъ ще можемъ да намѣримъ по-морални и по-реални условия за пристоеенъ животъ на човѣчеството“.

Spectator

Предстоящата дейност на читалищата.

Дългъ се налага на всички читалищни дейци и културтрегери да посрещнатъ сж особено внимание зимния сезонъ въ села и градове, за усиленъ и навременна дейностъ. Всички управления сж възприемали принципа за културното и просвѣтно развитие на нацията ни. Силниятъ градежъ на училища, читалища и др. подобни олицетворява духътъ ни къмъ културенъ подъемъ. Ако въ началото на нашето освобождение заварихме българскитъ народъ отчасти подготвенъ за самостоятеленъ животъ, това е било достатъчно на времето. Днесъ, обаче, живста тече по-интензивно въ наука и техника. Не бива дума да става за невежество у народнитъ маси. Задължителното обучение у насъ се прилага сж всичката строгостъ до пълното основно образование. Сравнени, обаче, другитъ нации сж нашето културно и просвѣтно развитие, ние оставаме много назадь. Въ днешния вѣкъ има народи, чиито културни и учебни институти могатъ да даватъ единъ по-завършенъ типъ на образованостъ и развитие.

Най-скромното, което трѣбва ние да пожелаемъ, е да надзърнемъ въ недрата на нашата цѣлина и да я разоремъ. Училищата и читалищата сж единственитъ стълбове, около които ще се изгражда съзнанието за културното надмощие и усѣтъ къмъ стоански напредъкъ. Читалищата първи отвориха очитъ на нашитъ родолюбци и борци за свободата ни.

Нека днешнитъ изисквания бждатъ задоволени чрезъ читалищата и училищата, чрезъ взаимомощта, която ще си изградятъ въ живота.

Нуждата отъ единство и сплотеностъ въ силитъ на читалищата ни дейностъ налага вземане бързи мѣрки за използване всички онѣзи области, които създава законътъ за народнитъ ни читалища. За да може да се използва онова, което ни носи закона, налага се обединение отъ по-близко. Сжществуватъ върховенъ читалищенъ съюзъ, областни читалищни съюзи, единственото назначение на които е пазене интереситъ на читалищата. Трѣбва обаче целитъ и задачитъ ни да бждатъ: да покачимъ читалищнитъ дейци за създаване по-близка връзка между читалищата чрезъ околийни читалищни съюзи. Добре е да се посочатъ като обектъ следнитъ въпроси:

1. Създаване връзка между сроднитъ организации, за да може по-рационално да се използватъ духовнитъ сили.

2. Никой не би отреклъ, че на театралната сцена сжществувва безпорядъкъ, както на село, така и въ малкия градъ. Затова отъ първа необходимостъ е сжществяването на киното. За селата най-малко едно пжтующе кино, което ще може да задоволи нуждата.

3. Уреждането на сказкитъ — народнитъ четения е още по-трудно. Безсистемната работа игнорира правия пътъ. Демагози тормозятъ нравитъ на селото.

4. На съюза да се предостави създаване единство въ библиотеката, за да може да се създаде правилниятъ пътъ къмъ духовното развитие.

Тази е перспективата, която може да се очертае. Прочие всички на работа за издигането на селото и града, защото чрезъ разцвѣта на последнитъ ще може да се мѣримъ по величие и сила сж другитъ народи.

гр. Шуменъ, 2 X 935 г.

Г. А.

Въ дописката „Порядки“ (отдѣлъ „На разни адреси“), печатана въ миналия брой, е допусната една печатна грѣшка, за която просимъ извинение. Да се четъ „всѣки учителъ си преподава 28 часа седмично“, вмѣсто „8 часа седмично“.

октодна
смесваща
лампа

8
електропода
6
решетки

Филипсъ

Искайте винаги фабрична опаковка
сж бандероль.

Представител: Електротехн. Бюро „СВѢТЛИНА“, Д. Балкански — Шуменъ.

ХРОНИКА.

Утре, 3 того, следъ отпускъ на църква, ще се извърши осветяване основния камъкъ на детското училище и трапезария, които се строятъ при училището Илия Р. Блѣсковъ сж подарени срѣдствата отъ Шуменската благотелна г-жа Мария Стоянъ Кънчева.

Поканва се шуменското гражданство да присжествува на това скромно тържество.

Тютюневата фабрика на „КАРТЕЛА“ — Шуменъ търси младежъ сж завършено срѣдно техническо образование.

Заявления се подаватъ въ дирекцията — Шуменъ.

Често сме били свидетели на една крайно неприятна и осждителна проява: Невъзпитани хлапѣтии, па дори и възрастни хора-файтонджии и др. — закатъ единъ старецъ отъ града ни сж вика „Баронъ, баронъ!“ Читателитъ ще разбератъ за кого се отнася тази наша бележка. Щомъ старецътъ се покаже на улицата, закатъ почватъ: „Баронъ, баронъ!“ Това дразни твърде много стареца, той почва да псува и да гони хлапѣтиитъ, хвърля камъни по тѣхъ и на мнозина доставя удоволствие, обаче намъ и на всички, които иматъ стари бащи и дѣдовци и които единъ денъ сжщо ще тръгнатъ сж патеричка изъ улицитъ, тази гледка ни навѣща скръбъ и ни възмущава. Ние смѣтаме, че е при знакъ на дивотия и жестоко-сърдечие да се дразнятъ старитъ хора по улицитъ, безъ огледъ на тѣхния произходъ, умъ и обществено положение. Нѣма ли кой да дръпне ушитъ на тѣзи хлапѣтии и да имъ отнеме охотата да ни създаватъ такива скръбни и унижителни за човѣшкото достоинство гледки?

Шуменска Мюсюлманска Вѣроизповѣдна Община.

Обява № 138.

Насрочениятъ търгъ за продажбата на вакъфскотъ недвижими имоти сж ОБЯВА № 131 на 28. X. т. г. сж за 11 ноември т. г. отъ 2 — 6 следъ обѣдъ.

Шуменска Мюсюлманска Вѣроизповѣдна Община.

ОБЯВЛЕНИЕ № 131.

Мюсюлманската Вѣроизповѣдна община обявява, че на 11 ноември отъ 2—6 часа после обѣдъ, въ канцеларията на Шуменска Областна Данъчно управление ще се произведе търгъ сжвяно не за продажбата на 28 кжца вакъфски недвижими имоти, следва: 1) Чива отъ 39 дек. Шуменско землище, мѣстн. „Дели-Деръ“, оценена по 1,500 лв. декара. 2) Ливада отъ 17 декара въ сж землище, мѣстн. „Пираларъ“, оценена 2,500 лв. декара. 3) Чива отъ 3 ара при старата болница, оценено по 500 лв. декара. 4) Чива отъ 7 ара въ мѣстността „Финдикъ Афузъ“ оценена по 1,500 лв. декара. 5) Келеме — лѣзе, отъ 7 ара въ сжщата мѣстн. оценена 1,500 лв. декара. 6) Праздно мѣсто отъ 5870 кв. м. въ гр. Шуменъ, Черковна часть, оценено по 2,500 лв. кв. м. 7) Чива сж теке, отъ 840 кв. м. — Къллекова часть, оценена за 40,000 лв. декара. 8) Чива отъ двора на текето въ „Кюшкьоветъ“ отъ 1,500 кв. м. оценена по 100 лв. кв. м. 9) Полуцѣборени дюкяни № 99, 100 и 101 въ Кълевата часть на града отъ 84 кв. м., оценени по 100 лв. кв. м. 10) Кълевско мѣсто № 39 отъ 15 кв. м. въ Кадиевата часть на града, оценено по 100 лв. кв. м. 11) Дюкянски мѣста № 38, 39, 40 въ сжщата часть отъ 44 кв. м., оценени по 100 лв. кв. м. 12) Дюкянско мѣсто № 488 въ полицейската часть на града отъ 41 кв. м., оценено по 100 лв. кв. м. 13) Стая подъ № 500 отъ 18 кв. м. въ та часть, оценено по 100 лв. кв. м. 14) Арса подъ № 279 въ роджамийска часть отъ 26 кв. м., оценена по 100 лв. кв. м. 15) Чива сж съборена воденица въ с. Троица, Преславска околия, отъ 6 м. застроено и незастроено мѣсто оценена за 35,000 лв. 16) Полуцѣборка тепавица въ сжщото село сж около 100 кв. м. въ сж и незастроено мѣсто оценена за 30,000 лв. 17) Тепавица сж село, сж около 600 кв. м., застроено и незастроено мѣсто оценено за 40,000 лв. 18) Арса отъ 150 кв. м. въ Трикладенчевата часть на града, оценена по 50 лв. кв. м. 19) Праздно мѣсто, въ Чехленска часть, оценено по 150 лв. кв. м. (бивше джамийско мѣсто, отъ 180 кв. м., оценено по 80 лв. кв. м. 20) Старо джамийско мѣсто, отъ 280 кв. м. оценено по 200 лв. кв. м. 21) Преславска часть отъ 280 кв. м. оценено по 200 лв. кв. м. 22) Преславска часть отъ 280 кв. м. оценено по 200 лв. кв. м. 23) Вехта паянтова кжца № 951, въ полицейската часть, оценена общо за 20,000 лв. 24) Праздно мѣсто, отъ ренитъ дюкяни № 50 и 51 кв. 47 б, два парцела отъ 250 кв. м. оценено по 100 лв. кв. м. 25) Праздно мѣсто задъ турското читалище, около 400 кв. м., оценено по 80 лв. кв. м. 26) Парцелъ № 6 и IV — 3. 26) Паянтова сграда бивша воденица въ индустриален кварталъ сж 800 кв. м., застроено и незастроено мѣсто, оценено за 20,000 лв. 27) Келеме отъ 14 декара въ мѣстн. „Порекъ“, оценено по 400 лв. декара. 28) Чива отъ около 12 декара въ мѣстн. „Коджа-теле“ оценена по 800 лв. декара.

Забел: Дюкянскитъ мѣста по п. п. 10 и 11, могатъ да се купуватъ наведнѣжъ, понеже граничатъ по между си като образуватъ сж кв. м.

Залогътъ е 5 %, върху първоначалната оценка на имота. Продажбата ще стане на кв. метъръ, точно изчислени отъ сжкия планъ.

Всички разноски по прехвърлянето на имота, както и онѣзи, които налѣ по търга за гербъ, обява и др. сж за смѣтка на купувача. Всички книжа, протоколи и пр. сж на разположение на купувача въ канцеларията на вакъфа.

3 — 3

Който рекламира, той винаги печели! Рекламирайте въ в. „Шуменски гласъ“.